

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de către Elena Covalciuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Cristina Negru în interesele lui Ion Ghilescu împotriva Elenei Covalciuc, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copiilor sector Buiucani, municipiul Chișinău cu privire la determinarea domiciliului copilului minor cu tata, și

cererea de chemare în judecată depusă de Elena Covalciuc împotriva lui Ion Ghilescu, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copiilor sector Buiucani, municipiul Chișinău cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva 13 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea formulată de Elena Covalciuc cu privire la instituirea măsurii asigurătorii, ca neîntemeiată,

(Dosarul nr. 2r-479/24
NR. PIGD 2-23125466-01-2r-26112024)

Instanța de apel corect a dispus respingerea cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, întrucât nu a fost demonstrat că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (N. Mazur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Ru. Pulbere, A. Cașcaval, D. Dulgieru)

29 ianuarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul de declarat de către Elena Covalciuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 august 2023, avocata Cristina Negru, acționând în numele și interesele lui Ion Ghilescu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Covalciuc, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copiilor sect. Buiucani, mun. Chișinău cu privire la determinarea domiciliului copilului minor cu tata, Ion Ghilescu.

2. Ulterior, la 30 octombrie 2023, avocatul Dumitru Marco, acționând în numele și interesele Elenei Covalciuc s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Ghilescu, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copiilor sect. Buiucani, mun. Chișinău cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, Elena Covalciuc, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată.

3. Prin încheierea din 03 aprilie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a dispus conexarea cauzei civile, nr.2-17948/2023, la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Ghilescu împotriva Elenei Covalciuc, intervenienți accesorii Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Centru, mun. Chișinău și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani, mun. Chișinău cu privire la stabilirea domiciliului copilul minor la locul aflării tatălui, Ion Ghilescu, cu cauza civilă, nr.2-21944/2023, la cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Covalciuc împotriva lui Ion Ghilescu, intervenientul accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani, mun. Chișinău cu privire la stabilirea domiciliului copilul minor la locul aflării mamei și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, cu atribuirea dosarului numărului unic 2-17948/2023.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

4. Prin hotărârea din 23 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins acțiunea înaintată de Ion Ghilescu. S-a admis parțial acțiunea depusă de Elena Covalciuc. S-a stabilit locul de trai al copilului minor XXXX XXXXX, născut la XX XXXX XXX, cu mama - Elena Covalciuc. S-a încasat de la Ion Ghilescu în beneficiul Elenei Covalciuc pensie de întreținere a copilului minor XXXX XXXXX, născut la XX XXXX XXXX, în mărime de 7000,00 de lei, lunar, începând cu 23 septembrie 2024 și până la majoratul copilului. S-a încasat de la Ion Ghilescu în beneficiul

statului taxa de stat în mărime de 3069,97 de lei. S-a încasat de la Ion Ghilescu în beneficiul Elenei Covalciuc cheltuielile de asistență juridică în sumă de 15000,00 de lei. În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

5. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 23 septembrie 2024, avocatul Cristina Negru, acționând în numele și interesele lui Ion Ghilescu, în termenul prevăzut de lege, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 23 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

6. La 05 noiembrie 2024, Elena Covalciuc a depus o cerere cu privire la instituirea măsurii asiguratorii, solicitând dispunerea instituirii măsurilor asiguratorii urgente prin preluarea copilului minor XXXX XXXX, de la tatăl acestuia, Ion Ghilescu, cu transmiterea copilului minor, Victor Ghilescu, în grija mamei sale, Elena Covalciuc, pentru perioada judecării cauzei în instanța de apel, până la etapa în care hotărârea judecătorească va deveni definitivă.

7. Prin încheierea din 13 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, cererea formulată de Covalciuc Elena cu privire la instituirea măsurii asiguratorii, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Cristina Negru în numele și interesele lui Ion Ghilescu împotriva Elenei Covalciuc, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copiilor sect. Buiucani, mun. Chișinău cu privire la determinarea domiciliului copilului minor cu tata și cererea de chemare în judecată depusă de Elena Covalciuc împotriva lui Ion Ghilescu, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copiilor sect. Buiucani, mun. Chișinău cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

8. La 19 noiembrie 2024, Elena Covalciuc, a declarat recurs împotriva încheierii din 13 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de apel, cu dispunerea instituirii măsurii asiguratorii urgente prin preluarea copilului minor XXXX XXXXX, de la tatăl acestuia, Ion Ghilescu, cu transmiterea copilului minor, în grija mamei sale, Elena Covalciuc, pentru perioada judecării cauzei în instanța de apel, până la etapa în care hotărârea judecătorească va deveni definitivă.

8.1. În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea cu privire la instituirii măsurii asiguratorii urgente instanței de apel, suplimentar invocându-se că încheierea Curții de Apel Chișinău este neîntemeiată și ilegală, prin faptul că au fost interpretate eronat normele legale și anume prevederile art.51, art.52, art.58, art. 64 din Codul Familiei în coraport cu prevederile art.174 și art.175 alin.(2) din Codul de procedură civilă.

8.2. A susținut că instanța de apel a examinat cererea de instituire a măsurilor asigurătorii ca și cum ar fi judecat o acțiune de încasare a unor sume de bani, asimilând solicitările Elenei Covalciuc cererii de transmitere la păstrare a sumei de bani datorate de debitor, doar că prezentul litigiu are un specific deosebit, el este despre soarta și viața unui copil, la caz, copilul recurentei, care este supus zilnic unui tratament psihologic dăunător din partea tatălui său, insuflându-i ură față de mama sa, Elena Covalciuc, intimatul îl influențează prin minciuni, manipulare și violență psihică, iar copilul este o victimă, deoarece tatălui său, zilnic îl instigă împotriva mamei sale, astfel, copilul ajunge să se teamă de mama sa, Elena Covalciuc.

8.3. Suplimentar, a remarcat faptul că potrivit prevederilor art.64 alin.(3) din Codul familiei, la cererea părintelui care locuiește separat de copil, instanța judecătorească, ținând cont de interesele și opinia copilului, în funcție de vârsta și gradul său de maturitate, poate decide transmiterea copilului către acesta.

8.4. Drept urmare, a menționat că eventuala menținere a acestei situații pe toată durata procesului de judecată în instanța de apel ar putea afecta considerabil emoțional și psihologic copilul, acesta putând suporta sechele psihice și fizice iremediabile, dat fiind că zilnic se află în custodia exclusivă a tatălui-agresor, împrejurări în care, menținerea hotărârii favorabile de admitere a acțiunii mele va fi practic imposibil de executat, deoarece prin acțiunile de violență psihologică sistematică copilul poate fi traumat iremediabil, dar și va antrena implicarea specialiștilor psihologi și de alt gen, pentru a-l trata pe copil de toate sechelele psihice dobândite inclusiv în această perioadă de timp.

9. La 26 noiembrie 2024, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul poștei electronice, a expediat în adresa intimatului Ion Ghilescu, precum și intervenientului accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copiilor sector Buiucani, municipiul Chișinău, copia recursului declarat de Elena Covalciuc, împotriva încheierii din 13 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f.d.132, vol.III).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

10. Art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că:

„disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.”

11. Art. 59 alin. (1) din Codul de procedură civilă, menționează că:

„parte în proces (reclamant sau pârât) poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios.”

12. Art. 425 din Codul de procedură civilă, prevede următoarele:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

13. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

14. Art. 427 alin. (1), lit.a) din Codul de procedură civilă, relevă că:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea;”

15. Art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) La cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.”

16. Art. 175 alin. (1)- (2) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a1) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.”

17. Art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„(1) În cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.”

18. Art. 181 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acțiunii poate fi atacată cu recurs.”

19. Art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

20. Cu referire la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, instanța de apel a pronunțat încheierea contestată la 13 noiembrie 2024, iar potrivit scrisorii de expediere

a actului judecătoresc nr. de ieșire 6550, anexată la materialele dosarului (f.d.173, vol.III), rezultă că Curtea de Apel Chișinău la data de 15 noiembrie 2024, a expediat în adresa participanților la proces copia încheierii recurate, însă la materialele cauzei lipsesc date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenta.

21. Prin urmare, recursul declarat la data de 19 noiembrie 2024, prin intermediul de către Elena Covalciuc, împotriva încheierii din 13 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, este în termenul prevăzut de art.425 din Codul de procedură civilă.

22. În continuare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în recurs, concluzionează că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de apel, din motivele ce succed.

23. În argumentarea soluției emise cu privire la respingerea cererii privind instituirea măsurii asiguratorii, Curtea de Apel Chișinău a reținut că la cererea de asigurare a acțiunii înaintată de Elena Covalciuc, nu au fost prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

24. Or, potrivit art.63 alin.(4) din Codul familiei, în cazul în care lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanța de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuiește permanent.

25. Potrivit deciziilor eliberate de Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Centru, mun. Chișinău nr.XX/0X din XX ianuarie XXX și nr.XX/XX din XX decembrie XXXX, se atestă că, copilul minor XXXX XXXXX locuiește cu tata Ion Ghilescu (f.d.248, vol.II).

26. În contextul normei precitate, legiuitorul a prevăzut expres că, până la stabilirea de către instanța de judecată, domiciliul copilului minor este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuiește, fără a fi necesară intervenirea instanței de judecată.

27. Mai mult, instanța de apel a accentuat și precizat că, nu poate fi dispusă asigurarea acțiunii prin transmiterea copilului minor XXXX XXXXX cu mama Elena Covalciuc, pentru a locui la domiciliul părintelui până la stabilirea domiciliului de către instanța de judecată printr-o hotărâre definitivă, deoarece măsura asiguratorie dată, nu corespunde scopului asigurării acțiunii, prevăzute de art.174 din Codul de procedură civilă, deoarece legislația procesuală prevede că, asigurarea acțiunii civile se face în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

28. Cadrul legal existent, însă, nu permite acționarea într-o asemenea manieră, deoarece instanțele judecătorești, soluționând cerințele părinților

privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, urmează să adopte soluții, care nu vor aduce atingere și nu vor prejudicia fondul cauzei.

29. Astfel, ca formă în care se solicită aplicarea măsurilor de asigurare, prin determinarea domiciliului copilului minor cu mama până la stabilirea domiciliului de către instanța de judecată printr-o hotărâre definitivă, se depășește, de fapt, scopul pentru care se cer a fi aplicate măsurile de asigurare, dat fiind faptul că acestea corespund cu obiectul litigiului.

30. Instanța de apel a relevat că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, instanța urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este pusă pe seama solicitantului la caz a intimatelor/reclamante Elena Covalciuc, care urma să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului în legătură cu obiectul acțiunii fiind la latitudinea instanței de judecată.

31. Or, prin urmare, simpla înaintare a unei acțiuni în procedură judiciară, nu se justifică în mod automat aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, nefiind admisibilă limitarea sau prejudicierea drepturilor pârâtului, prin aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art.175 din Codul de procedură civilă, doar ca efect al introducerii acțiunii de către reclamant.

32. Într-un final, instanța de apel a conchis în speță, că necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii de către partea solicitantă nu a fost dovedită, motiv pentru care instanța de apel concluzionează necesar a respinge cererea privind aplicarea a măsurilor de asigurare a acțiunii, ca fiind una nefondată.

33. Verificând legalitatea încheierii contestate, în raport cu motivele recursului și cadrul legal aplicabil speței, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată ca fiind justificată concluzia Curții de Apel Chișinău cu privire la respingerea cererii depuse de Elena Cavalciuc cu privire la instituirea măsurii asigurătorii, în prezenta cauză civilă.

34. Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acțiunii, enunțate la pct. 18-20 din prezenta decizie, Completul de judecată constată că această instituție este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

35. În sensul normelor citate, este de înțeles că instanța urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

36. În consecință, la examinarea cererii cu privire la instituirea măsurii asigurătorii, este important ca, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul și temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale

pârâtului, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate, precum și în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea *de facto* a scopului la instituirea măsurii asigurătorii.

37. Având în vedere sensul normelor legale relevante, raportate la particularitățile faptice ale speței, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că Elena Covalciuc, nu a invocat motive și circumstanțe ce ar indica asupra necesității aplicării măsurilor de asigurare. Or, ultima nu a probat existența indiciilor asupra faptului că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

38. De altfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră justă și mențiunea instanței de apel, precum că nu poate fi dispusă asigurarea acțiunii prin transmiterea copilului minor XXXX XXXXX cu mama Covalciuc Elena, pentru a locui la domiciliul părintelui până la stabilirea domiciliului de către instanța de judecată printr-o hotărâre definitivă, deoarece măsura asiguratorie dată, nu corespunde scopului asigurării acțiunii, prevăzute de art.174 din Codul de procedură civilă, deoarece legislația procesuală prevede că, asigurarea acțiunii civile se face în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că, în ordinea art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

40. Cu toate acestea, solicitanta la momentul solicitării instituirii măsurii asigurătorii nu a probat nici într-un fel faptul că neaplicarea măsurii asigurătorii ar face imposibilă sau ar îngreuna executarea unei eventuale hotărâri judecătorești definitive.

41. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în recurs, nu pot constitui temei de admitere a acestuia în sensul formulat, or, acestea nu conțin argumente care ar indica expres la netemeinicia încheierii contestate, prin care s-a dispus respingerea cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, dar se referă la fondul cauzei.

42. În context, Completul de judecată statuează că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

43. Completul de judecată reamintește că Articolul 6 § 1 din Convenție implică, din partea „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, a argumentelor și a probelor prezentate de către părți (cauza Perez v. Franța [MC], nr. 47287/99 din 12 februarie 2004, § 80; cauza Loupas v. Grecia, nr. 21268/16 din 20 iunie 2019, § 37; cauza Capacchione v. Republica Moldova din 30 noiembrie 2021, § 19).

44. De asemenea, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene pentru Drepturile Omului, acest articol obligă instanțele să își motiveze deciziile sale. Întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie analizată în lumina circumstanțelor fiecărei cauze. Fără a necesita un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către un reclamant, această obligație presupune, totuși, că o parte la procedura judiciară poate aștepta un răspuns specific și explicit la acele argumente care sunt decisive pentru rezultatul procedurii în cauză (cauza Paixão Moreira Sá Fernandes v. Portugalia, nr. 78108/14 din 25 februarie 2020, § 71 și cauzele citate în aceasta; Caraman v. Republica Moldova din 16 februarie 2021, § 23).

45. În conjunctura enunțată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea din 13 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

46. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea de recurs depusă de Elena Covalciuc.

Menține încheierea din 13 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Cristina Negru în interesele lui Ion Ghilescu împotriva Elenei Covalciuc, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copiilor sector Buiucani, municipiul Chișinău cu privire la determinarea domiciliului copilului minor cu tata, și cererea de chemare în judecată depusă de Elena Covalciuc împotriva lui Ion Ghilescu, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copiilor sector Buiucani, municipiul Chișinău cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizie este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă